GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31655
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

talentum lucidum exercerent. SECR.
Tunc sup omnipotentem delicius afflues.
Sup omnipotentem deliciis affluere
et in amore illius scripturę sacrę epu
lis saciari. In cuius numerum uerbis
tut delicias inuenim. quot adpec
tum nrm intelligentię diuersitates
accipimus. ut m nuda nos pascat hys
toria. m sub textu litere uelata me
dullitus nos reficiat moralis allego
ria. m ad altiora suspendat etempla
tio. in presentis uitę tenebris iam de
lumine ueritatis uiteri mcans. Et
sciendu qd quisqs deliciis affluit in
qua dá sui remissione soluit. atq; a la
boris studio quasi ex lassitudine re
laxatur. quia numerum anima cum
uiterius deliciis habundare cepit.
terrenis iam opib; incubare minime
consentit. si amore conditoris capta.
et sua captiuitate iam libera. ad etem
plandam eius speciem deficiendo sus
purat. et quasi lasescendo conualescit.
quia dú sordida onera portare iam n
ualet. ad illum p quietem pperat quē
uitus amat. Hinc etiā in ammuratio
ne sponse dictum e. Quę e ista quę as
cendit d deserto. deliciis affluens.
Quia numerum sta ecclá msi uerbo
di deliciis afflueret. de deserto uitę
psentis ad supiora n ascenderet. delici
is g affluit et ascendit. quia dú mysti
cis intelligentiis pascit. ad supna cor
tidie contemplanda subleuatur. Hic

psalmista ait. Et nox illuminatio mea
in deliciis meis. quia dú pintellectum
mysticum studiosa mens reficit. iam
in ea uitę psentis obscuritas subseqn
tis diei fulgore illuminat. ut etiam in
huius corruptionis caligine intelle
tum illi uis futuri luminis erumpat.
et uerbo deliciis pasta. discat pgus
tando qd de pabulo ueritatis esuriat.
SECVIT. Et eleuabis ad dm facie
tuam. Ad dm faciem leuare e cor ad
sublima inuestigande subleuare. Há
sic p corporis faciem hominib; ita p
interiorem imaginem dó noti et con
spicabiles sumus. Cum ú reatu culpę
deprimim. ad dm leuare faciem cor
dis mri uerem. Dum enim nulla bonoꝝ
opm efidentia fulcit. intueri sumina
mens trepidat. quia ipsa se conscien
tia accusat. Cum ú in pęnitentię lam
tis culpa diluit. et sic ppetrata plangim
tur. ut plangenda minime ppetrent.
magna menti fiducia nascit. et ad con
spicienda supnę retributionis gaudia
cordis faciem leuat. Si hęc eliphab rec
te diceret. si infirmū moneret. Cum
ú iustum iurum flagella despicit.
qd aliud qm uerba scientię nesciens
fundit. Quę mmurum dicta si adhe
reticoꝝ typum ducem. ipsi fallis pmis
sionib; ad dm nos faciem leuare polli
cent. Ac si fideli pló patenter dicat.
Indu pdicationem nram n sequeris.
cor in imfimis pmis. Cum ú eliphab